



NAŠE VESNICE

Svěradice

č. 99

Vážení spoluobčané,

před námi jsou prázdninové měsíce a ti z Vás, co ještě letos nebyli na dovolené, už určitě mají nějaký plán, jak si odpočinout a zapomenout na každodenní starosti. Dovolenu v této úspěšné době potřebujeme všichni a jde jen o to, zda ji trávit doma v klidu na zahradě, popřípadě někde na krásných místech v tuzemsku, nebo vyrazit kamkoliv do zahraničí, buď k moři, nebo



třeba na poznávací zájezdy. Každý si svůj odpočinek od práce představuje jinak, a protože v tomto směru jsou dnes prakticky neomezené možnosti, je jen na každém z nás, co si zvolíme. Proto vám přeji, ať je vaše letošní dovolená ta nejlepší, jakou jste kdy měli.

Jak jste si určitě stačili všimnout, v obci vrcholí přípravy na největší letošní investiční akci, což je pokládka vzdušného NN vedení do země a s tím související rekonstrukce veřejného osvětlení. Oba tyto projekty bude provádět firma, která vyhrála výběrové řízení, a tou je STEMONT JS, s. r. o., z Horšovského Týna. Vše proběhne postupně v několika etapách a konečný termín na dokončení veškerých prací je 30. 11. 2019. Ale to je samozřejmě nejzazší datum, snahou prováděcí firmy i nás všech bude, aby vše bylo dokončeno daleko dříve. Výkopy, které povedou před jednotlivými domy, budou vždy s občany tam bydlícími včas konzultovány tak, aby se mohli připravit na to, že po určitou dobu nebudou moci na své pozemky zajíždět. Je příslibeno, že tato doba bude vždy co nejkratší. Prosíme proto naše občany o trpělivost,

Z OBSAHU



OKRSKOVÁ HASIČSKÁ SOUTĚŽ

str. 4



VÍTÁNÍ LÉTA – PIVNÍ SLAVNOSTI

str. 6



MISTROVSTVÍ SVĚTA V HOKEJI 1969 – STOCKHOLM

str. 9

a pokud se vyskytnou nějaké problémy, pokusíme se je ve spolupráci s prováděcí firmou objektivně řešit. Jedná se o rozsáhlou stavbu, a tak lze předpokládat, že se nějaké nedostatky můžou vyskytnout, ale zároveň věříme, že nepůjde o nic závažného, co by narušilo kontinuitu prací. Bližší informace jsou na str. 15 v rubrice **Informace z obce**.

V úterý 28. května proběhlo v nových fotbalových kabinách kolaudační řízení, kterého se zúčastnili zástupci stavebního odboru při MěÚ Horažďovice, zástupkyně Hygienické stanice Klatovy, zástupce HZS Plzeňského kraje a samozřejmě zástupci obce. Z naší strany byly předloženy všechny požadované doklady, ale vzhledem k tomu, že v průběhu stavby došlo k nějakým úpravám, byli jsme dodatečně vyzváni k předložení chybějících dokumentů. Do týdne jsme vše předložili a dne 11. 6. nám byl zaslán Odborem výstavby a územního plánování při MěÚ Horažďovice **kolaudační souhlas**, který znamená definitivní povolení k užívání této stavby. Postupně pak budou dodělaný i okolní úpravy terénu, dojde k vybudování nových míst k stání i sezení a provede se výměna fošen na lavicích k sezení na obou tribunách.



Opět po roce se chťe nechtě musím vrátit k tématu, o kterém se v posledních letech debatuje stále více, a to je **pitná voda**. To, že její zásoby ubývají a ubývat budou, už je dnes jasné snad každému, ale že bychom se měli podle toho začít chovat, to už tak jasné pro některé lidi není. Spotřeba vody v naší obci, a to i po úpravě ceny

směrem vzhůru, stále stoupá a zásoby v našem rezervoáru byly v posledním měsíci již několikrát opravdu na hraně. Stále se musím opakovat, ale v období, kdy panují velká vedra a dešťových srážek je minimálně, mělo by se na minimum omezit plnění bazénů, zalévání zahrádek či mytí aut. Zmiňuji to každý rok, ale buď to lidé nechtou, nebo jim je to, bohužel, úplně „fuk“. Bylo by dobré si uvědomit, že když nastanou slunné dny a všichni začnou jako na povel napouštět bazény pitnou vodou, dojde k několikanásobně vyšší spotřebě a aktuální vrty stíhají doplňovat zásobník jen s velkými obtížemi. Je však třeba zdůraznit, že se jedná o vodu pitnou, která by měla sloužit našim domácnostem úplně pro jiné a hlavně důležitější účely. Pro přípravu obědů, mytí nádobí, k dodržování pitného režimu, k hygienickým účelům apod. Protože každým rokem stoupá počet velkých zahradních bazénů a drtivá většina jejich majitelů je plní vodou z obecního vodovodu, je a do budoucna bude ještě více ohrožena plynulá distribuce vody do domácností. Je pravděpodobné, že se bude muset přistoupit k nepopulárnímu opatření

a ve spolupráci s provozovatelem vodohospodářského majetku vyhlásíme okamžitý zákaz používat vodu k jiným účelům, než ke kterým je určena. Toto opatření není zatím na pořadu dne, ale nedojde-li k poklesu spotřeby vody, může tato situace nastat. Neberte to prosím jako strašení nebo nějakou výhrůžku, to už vůbec ne, je třeba to vzít rozumně a opravdu se nad tímto problémem vážně zamyslet.

Ted' můžeme přejít k trochu volnějšímu tématu a několika větami zrekapituluji nedávno proběhlou akci **Vítání léta – pivní slavnosti**. Byl to již druhý ročník a můžeme konstatovat, že zavést v naší obci tento projekt byl krok správným směrem. Celé odpoledne a prodloužený večer mají lidé postaráno o zábavu. Starší generace si může poslechnout dechovku, ta střední pak líbivé hity šedesátých a sedmdesátých let a ty mladší se pak můžou vyřadit na diskotéce. K tomu pak musíme přičíst velkou nabídku občerstvení a pití všeho druhu. Většinou tyto akce bývají prodělečné, ale my můžeme s uspokojením konstatovat, že vstupné, tombola a finanční příspěvek z krajského úřadu pokryly veškeré náklady a obec tak nemusela vynaložit ani korunu navíc. Můžeme tak spřádat plány na další ročník a už teď je možné konstatovat, že program by měl být ještě přitažlivější než ten letošní. Určitě se bude na co těšit.

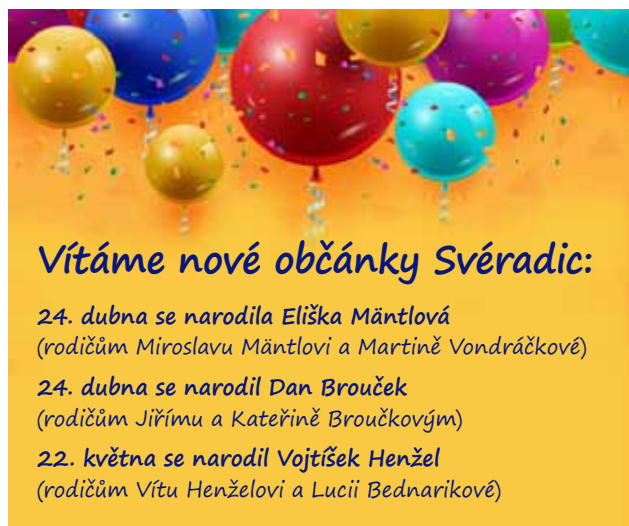
A na závěr opět něco z aktuální politiky. Velkým tématem dnešních dní jsou výsledky auditu Evropské komise a evropské dotace vůbec. Jsou dotace pro velké firmy v pořádku? V tomto naprosto souhlasím s výrokem poslance a ekonomického experta ODS **pana Jana Skopečka, který řekl: „Dotace na soukromé podnikání je největší zlo! Ničí to zdravou konkurenci. O úspěchu nerozhoduje nízká cena a kvalita, ale byrokratická schopnost čerpat dotace. Dotační socialismus otevírající prostor neférové konkurenci, korupci a neefektivitě bohužel kvete.“** Můj názor je, že dotace v této podobě by měly skončit, protože zvýhodňují pouze silné hráče na úkor těch slabších. Něco jiného jsou však dotace do územních samospráv celků, zejména pak pro obce a malá města. Bez nich se, zvláště menší obce, neobejdou a tam mají smysl. Díky nim a s přispěním obecního rozpočtu je pak možné budovat např. vodovody, kanalizace, čističky, restaurovat staré budovy, zrekonstruovat školy, vybudovat nová hřiště, chodníky, veřejná osvětlení a mnoho a mnoho dalších věcí. Tady to jde bez dotací velice těžko a v tomto případě je nutné dotace nejen zachovat, ale pokud možno je v některých případech ještě navýšit. Bohužel směřování i činy naší vlády jdou úplně jiným směrem, a to směrem, na jehož konci není vidět světlo.

Příjemné letní měsíce a hezkou dovolenou.

Václav Dušek – starosta

OBSAH

strana 1	Úvodní slovo starosty
strana 3	Obsah + společenská rubrika
strana 4	Zajímavosti, události...
strana 5	Akce v obci – Vítání léta
strana 7	Fotbalový klub
strana 9	Mistrovství světa v hokeji 1969
strana 10	Vzpomínky legionářovy
strana 12	Integrovaná doprava Plzeňska
strana 13	Odpady 2018
strana 14	Usnesení
strana 15	Informace z obce
strana 16	Kulturní a sportovní akce



Společenská rubrika

ČERVENEC 2019:

FRÜHBAUER Václav	5. července	73 let
ŠRÁMKOVÁ Jana	6. července	72 let
BROŽ Bohuslav	19. července	76 let
SOUKUP Vlastimil	19. července	62 let
STRAŇÁKOVÁ Věra	21. července	80 let
HRABÁK Jiří	22. července	87 let
JIRINEC František	23. července	73 let
TICHÝ Petr	23. července	64 let
HAMBÁLEK Jaroslav	26. července	72 let
HOKROVÁ Miloslava	26. července	67 let
ŠAJÁNKOVÁ Anna	26. července	68 let

SRPEN 2019:

KOVÁŘÍK František	1. srpna	74 let
KREJČÍ František	3. srpna	71 let
DOLEŽALOVÁ Marie	8. srpna	70 let
KOZLÍKOVÁ Marie	9. srpna	68 let
BUKOVAN Karel	11. srpna	62 let
DUŠEK Václav	14. srpna	63 let
ŠILHANOVÁ Helena	22. srpna	65 let
HLÍNOVÁ Jiřina	23. srpna	62 let
KRLIŠ František	27. srpna	78 let
VĚTROVCOVÁ Milada	28. srpna	79 let

Pracovní doba obecního úřadu

PONDĚLÍ	07.00–14.00	17.00–18.00
ÚTERÝ	07.00–15.00	
STŘEDA	07.00–16.00	
ČTVRTEK	07.00–15.00	
PÁTEK	07.00–14.00	

Úřední hodiny pro veřejnost:

PONDĚLÍ	07.00–13.00	17.00–18.00
ÚTERÝ–PÁTEK	07.00–14.00	

ZAJÍMAVOSTI, UDÁLOSTI, STŘÍPKY...



Výběr stromu na stavění májky byl v letošním roce trochu oříšek, ale nakonec se podařilo a májka byla krásná, rovná, a jestli jsme dobře měřili, tak vysoká asi 24 metrů. Zdobení se ujaly ženy a děti, samotné stavění muži také bravurně zvládli. Večerní lampiónový průvod směrem na Vzácný vršek měl letos trochu slabší účast, ale čarodějnice,

které šly v jeho čele, byly jako opravdové. Po zapálení hranice si děti opekly špekáčky u myslivny, kde bylo vše tak jako každý rok od myslivců perfektně připraveno. Strážci májky i letos poctivě hlídali do ranních hodin a uhlídali úspěšně. Díky nim jsme se vyhnuli ostudnému podříznutí májky, jak se událo v okolních vesnicích.

Okrskovou hasičskou soutěž v letošním roce uspořádaly Chanovice, které si zároveň připomněly 130. výročí založení sboru dobrovolných hasičů. Po slavnostním nástupu pak celé soutěžní odpoledne probíhalo v přátelské atmosféře za hudebního doprovodu horažďovické dechové kapely Otavan-ka. Zpestřením celé soutěže byla ukázka útoku s historickou ruční stříkačkou družstva z Újezdu u Chanovic. Největšího úspěchu tentokrát dosáhly naše ženy, které určitě měly nej- nížší věkový průměr z celého startovního pole, ale podaly



zkušený výkon. Obsadily druhé místo, nestačily jen na první Jetenovice a nechaly za sebou taková družstva, jako je Velký Bor, Slatina a Chanovice. Děti tentokrát poprvé v historii svoji kategorii nevyhrály, ale druhé místo je také hezké, a ještě si vybojovaly krásný dort s postavičkou hasiče. Muži i přes velkou snahu obsadili až šesté místo, ale i tak jim stejně jako všem ostatním patří poděkování za reprezentaci našeho hasičského sboru.

Volby do Evropského parlamentu proběhly ve dnech 24. a 25. května a v naší obci se jich z celkového počtu 272 zapísaných voličů zúčastnilo 81 voličů, to je volební účast 29,78 %.

VÝSLEDKY HLASOVÁNÍ ZA OBEC SVĚRADICE:

Pořadí	Název strany	Platné hlasy	
		celkem	v %
1.	ANO 2011	24	30,37
2.	Svob. a př. dem. – T. Okamura (SPD)	15	18,98
3.	ODS	10	12,65
4.–5.	Koalice STAN, TOP 09	8	10,12
4.–5.	Česká pirátská strana	8	10,12
6.	KDU-ČSL	5	6,32
7.	KSČM	3	3,79
8.	ČSSD	2	2,53
9.–12.	PRO Zdraví a Sport	1	1,26
	HLAS	1	1,26
	PRVNÍ REPUBLIKA	1	1,26
	Alternativa pro ČR 2017	1	1,26

Akce Vítání léta – pivní slavnosti se uskutečnila na návsi v sobotu 8. června. Počasí stejně jako v minulém roce vyšlo, kapela Solovačka i revival Waldemara Matušky vytvořily pohodovou atmosféru a ochutnat bylo možné pivo třech malých pivovarů z okolí. Více z průběhu akce a fotografie naleznete uvnitř novin.

AMK Pačejov pořádá jubilejní 40. ročník Rally Pačejov v sobotu 27. července. Z důvodu uzavírky silnice Komušín – Horažďovice předměstí bude naší obcí jako každoročně vedena objížďka, proto počítejte v tento den se zvýšeným silničním provozem.

Mateřská škola Svěradice bude po dobu letních prázdnin od 8. července do 23. srpna uzavřena, do nového školního roku děti nastoupí v pondělí 26. srpna.

HOSPODA U TURKŮ zve na pouťové menu o Bartolomějské pouti 24. a 25. 8. 2019:

hovězí vývar s játrovými knedlíčky; svíčková na smetaně, houskový knedlík, brusinkový terč; pečená kachna, zelí, variace knedlíků; řízkový mix s vařeným bramborem nebo salátem.

Moučníky: domácí palačinky se zmrzlinou nebo nutelou; medovník. Na čepu bude připraveno: Staropramen 10°; Prazdroj 12°; Klostermann polotmavý 13°; bezinková limonáda.

Těšíme se na vaši návštěvu!

Redakční rada přeje všem radostné léto, příjemně strávenou dovolenou a dětem krásné, bezstarostné prázdniny.

Jindřiška Doláková

AKCE V OBCI



VÍTÁNÍ LÉTA – PIVNÍ SLAVNOSTI

V sobotu 8. června se v naší obci uskutečnil 2. ročník akce pod názvem VÍTÁNÍ LÉTA – PIVNÍ SLAVNOSTI. Oproti minulému roku jsme snížili počet zúčastněných malých pivovarů na tři, a to hlavně z toho důvodu, že menší počet pivovarů se lépe podělí o tržby. Na návsi opět vyrostly stany vybavené pivními sety pro návštěvníky slavností. Pro vystupující kapely pak pracovníci Technických služeb při městě Horažďovice postavili velké pódium, které je majetkem sdružení obcí Prácheňsko.

Naše pozvání letos přijal minipivovar Belveder z Železných Rud, dále malý pivovar Klatovské pivo a Čepický minipivovar, který tu jako jediný byl i v loňském roce. Milovníci vína pak měli možnost ochutnat kvalitní moravské víno z Vinařství Lahofer ze Znojma. Bohatý sortiment těchto vín přivezl a nabízel pan Václav Šulc z Bezděkova, který ke každému druhu přidal i obsáhlý výklad, jak s tím kterým druhem zacházet a k čemu ho podávat.

Samotný program začal v 15:00 hodin vystoupením populární dechové hudby Solovačka ze Sušice pod vedením kapelníka pana Václava Duška. Trochu nás zklamala návštěva na

vystoupení této kapely, ta byla v porovnání s loňským rokem asi poloviční. Skladby a písně v podání Solovačky

se však všem přítomným líbily a nakonec se jejich doba vystoupení protáhla, protože si obecenstvo vyžádalo jednu sérii navíc.

Od 19:00 hodin pak dechovku vystřídal country kapela Malevil Band z Prahy v čele se zpěvákem Vladimírem „Waldou“ Nerušilem. Ten byl ještě nedávno členem známé skupiny Walda Gang, které hrála a stále hraje nejznámější hity Waldemara Marušky v rockové úpravě. V současnosti je to nejznámější dvojník našeho dvojnásobného „zlatého slavíka“ a že je mu skoro k nerozeznání podobný, jste mohli posoudit sami. ►



AKCE V OBCI / FOTBALOVÝ KLUB

V téměř dvouhodinovém vystoupení jsme si připomněli písně jako Jó, třešně zrály, Tereza, Tuhle rundu platím já, Tisíc mil, Zuzana, Slavíci z Madridu, Sbohem lásko, Už koníček pádí, Eldorado, To všechno odnes čas, Když máš v chalupě orchestrion a mnoho dalších. Vystoupení Waldy Nerušila bylo prokládáno známými písničkami, které zahrála a zazpívala kapela Malevil Band.

Po skončení vystoupení živých kapel přišla na řadu diskotéka v podání pana Karla Zbírala z Blatné, který zajišťoval ozvučení předchozího programu. Večerní program pak pokračoval až do pozdních nočních hodin.

Po celé odpoledne, večer a vlastně i v noci byla k dispozici široká nabídka jídel, kterou zajistili čle-



nové spolku Pacienti a také hospoda U Turků. Svůj stánek měl i místní spolek dobrovolných hasičů, který měl v nabídce nealko nápoje, kávu a sortiment tzv. tvrdšího pití. Z toho je vidět, že o návštěvníky této akce bylo opravdu všestranně postaráno.

Zpestřením byla bohatá tombola, která se losovala o přestávce, kdy se střídaly kapely a byl o ni velký zájem. Není se co divit, ve hře byly opravdu hodnotné ceny, na kterých se podíleli: obec Svěradice, Aquapark Horažďovice, horažďovická pizzerie V zámku, zúčastněné pivovary, pan Jiří Halml, pan Pavel Boček a firmy Lom Slatina, Leifheit, s. r. o., Blatná a Primagra, a. s., Horažďovice. Všem patří velké poděkování.

Závěrem je třeba dodat, že celé akci přálo počasí a to je věc, kterou dopředu neovlivníme, a přitom je to nejdůležitější barometr návštěvnosti. Přáli bychom si všichni, aby návštěva byla vyšší, ale když si vezmeme, kolik akcí se ten den v regionu pořádalo, musíme být spokojeni. Již dnes připravujeme Vítání léta 2020 a těšíme se s vámi za rok na shledanou.

Pořadatelé

JARNÍ SEZÓNA 2019 – 2. část



Týden po vítězném zápase s Černcemi (3:1) jsme se v neděli 21. dubna vydali do Rokycan, kde na nás čekal rezervní tým účastníka krajského přeboru. Zápas byl rozhodnutý už po prvním poločase, ve kterém jsme sice byli vyrovnaným soupeřem, ale domácí byli stoprocentně produktivní v koncovce a nastříleli nám 3 branky.

V závěru zápasu skórovali počtvrté, a tak jsme domů odjížděli s porážkou 0:4, i když průběh zápasu tomu neodpovídal.

Poslední dubnový víkend přijel na naše náhradní „domácí“ hřiště do Velkého Boru tým z Domažlicka, TJ Holýšov. Celek s nejlepším útokem v soutěži se sice prosadil gólově hned v úvodu utkání, ale my jsme do poločasu vyrovnali nejen hru, ale i skóre. Zajímavý a vyrovnaný fotbal se hrál i ve druhé půli, v jejímž závěru se štěstí přiklonilo na naši stranu a 6 minut před koncem vstřelil Roman Kába vítězný gól. Za velkou bojovnost jsme si vítězství zasloužili a připsali si tak do tabulky cenné 3 body.

Náš další soupeř byl opět z okresu Domažlice, v té době vedoucí tým 1. A třídy FK Staňkov. Na podzim jsme tohoto soupeře rozstříleli v Kasejovicích hokejovým výsledkem 7:4, ale od té doby se hodně změnilo a věděli jsme, že toto skóre asi těžko napodobíme. Průběh zápasu však ukázal, že na tohoto soupeře umíme, a kdybychom proměnili všechny šance, byl by výsledek hodně podobný. Bohužel jsme v koncovce propadli a z vítězství 3:1 se radoval soupeř, i když domácí trenér tomu po zápase ani nechtěl věřit. I takový je fotbal!

V sobotu 11. května jsme odehráli druhý zápas v řadě na venkovním hřišti, když jsme odcestovali do hodně vzdálených Kralovic. A byl to duel, který se hodně podobal tomu předchozímu ve Staňkově. Opět spousta našich nevyužitých šancí a nakonec prohra v poměru 2:3. Rozhodující gól jsme dostali krátce poté, kdy jsme vyrovnali a soupeře jsme přehrávali. Pak přišla chyba v obraně a v závěru jsme už odpovědět nedokázali. Opět zbytečně ztracené body.

Za další týden přišel velice důležitý zápas se Sokolem Mochtín, který se už konečně odehrál na domácím hřišti ve Svěradicích po dostavbě nových kabin. A znovu to bylo utkání s obrovským

FOTBALOVÝ KLUB

počtem z naší strany neproměněných příležitostí, ale důležité bylo, že jsme ani jednou neinkasovali. O zisku 3 bodů rozhodl gól Vlasty Beránka z prvního poločasu a výsledek 1:0 jsme brali všemi deseti.

Poslední květnový víkend nás čekal zápas s rovněž se zachraňující Sušicí, a to na jejím hřišti. Kdo čekal opatrný zápas, tak se krutě mýlil. Byla z toho branková přestřelka a po devadesáti minutách svítil na ukazateli skóre stav 3:3, když nám k remíze pomohl gól až v nastaveném čase. Na penalty jsme opět neuspěli, ale vezli jsme domů hodně důležitý bod.

Za týden pak byla potřeba získat bodu nejenom potvrdit, ale proti Kaznějovu se ho pokusit ztrojnásobit. To se nakonec povedlo a podruhé za sebou jsme domácí zápas vyhráli v poměru 1:0, když rozhodující gól padl hned na začátku utkání a vstřelil ho v poslední době náš nejlepší hráč Martin Chaloupka.

V sobotu 8. června se ve Svěradicích konaly pivní slavnosti a vítání léta, ale A-mužstvo muselo odcestovat na další mistrovský zápas, a to do Starého Plzně. V případě vítězství by už naše záchrana v 1. A třídě nabyla reálné podoby, ale to se nakonec nekonalo. Po velkých chybách jsme umožnily jít domácím do dvoubrankového vedení, a i když se nám po přestávce podařilo snížit, nakonec z toho byla prohra 1:3. A z naší strany zase mizerná produktivita.



Pak přišla sobota 15. 6. a rozhodující domácí zápas se Slavojem Žihle, který však, jak se nakonec ukázalo, vůbec rozhodující nebyl. K utkání přistoupili naši hráči opravdu příkladně, svého soupeře od prvních minut zatlačili a o osudu zápasu bylo rozhodnuto už do poločasu. Do šaten se odcházelo za stavu 6:0(!) pro domácí a druhá půle se prakticky jen dohrávala. Konečný výsledek 7:3 dal pádnou odpověď na otázku, zda náš tým má svoje místo v této krajské soutěži. Rozhodně ano! Celkově jsme skončili na krásném 11. místě a nechali za sebou tak silné regionální soupeře, jako jsou Sušice a Horažďovice (ty nakonec čekal pád do 1. B třídy).

Co je ale velice podivné, je to, že jsme do posledního zápasu nevěděli, kolika mužstev se bude týkat baráž o udržení. Vynořily se různé spekulace, ale nakonec se ukázalo, že baráž nebude hrát vůbec nikdo. 1. A třída je hrozně zvláštní soutěž, jeden rok hraje barážová utkání o postup i sestup několik mužstev,



druhý rok zase ne. Krajský fotbalový svaz žádné průběžné informace nezasílá a tím pádem jsou všechna mužstva pod velkým tlakem, jak to vlastně nakonec bude. V tom by se měl udělat pořádek.

Jinak ale našemu A-týmu patří velká gratulace, a to jak všem hráčům, tak i trenérovi Marcelu Voříškovi a vedoucímu mužstva Jardovi Soukupovi. Odvedli jste dobrou práci!

B-tým po nepovedeném zápase v Kolinci (prohra 1:4) přivítal doma „béčko“ Svatoboru Hrádek s cílem oplatit mu podzimní porážku po penaltovém rozstřelu. Bohužel chtít je jedna věc a skutečnost věc druhá. Sice se nám na začátku druhé půle podařilo srovnat jednobrankové manko z 1. poločasu, ale pak následovaly dva slepené góly hostů, na které jsme dokázali reagovat pouze kosmetickou úpravou tři minuty před koncem. Je nutné přiznat, že prohra 2:3 byla zasloužená.

Poslední dubnový zápas jsme absolvovali na typicky venkovském hřišti ve Veřechově a na velmi špatném terénu se žádnému celku nepodařilo za celých 90 minut vstřelit branku. Na řadu tedy přišly penalty a v těch byli domácí exekutoři úspěšnější, takže na nás zbyl z tohoto duelu pouze jeden bod.

Po třech nepovedených zápasech jsme už nutně potřebovali bodovat naplno, a to se nám v následném „domácím“ zápase také podařilo. Velhartice se ve Velkém Boru představily v dobrém světle a na naše dvě úvodní branky dokázaly během několika minut odpovědět stejnou mincí a skóre srovnat. V posledních deseti minutách jsme však znovu dvakrát udeřili a na to už hosté neměli čas reagovat. To znamenalo, že konečný účet utkání vyzněl v poměru 4:2 pro nás. ▶

FOTBALOVÝ KLUB

O víkendu, kdy začínalo MS v hokeji, nás čekalo malé derby v nedalekých Velkých Hydčicích, a protože současně odcestovalo naše „áčko“ do Kralovic, sestava se opět lepila dohromady opravdu horko těžko. Nakonec jsme odehráli velice solidní první půli, ve které se hrál vyrovnaný fotbal bez brankového efektu. Rozhodnutí padlo hned na úvod druhého dějství, kdy jsme zbytečně inkasovali a druhý gól jsme pak dostali v samém závěru, po brejku do odkryté obrany. Neúspěšná série na hřištích soupeřů tak pokračovala i nadále.

Napravit reputaci se „béčko“ pokusilo za týden v domácím zápase (stále na hřišti ve Velkém Boru) se Švihovem. Utkání jsme začali velice dobře a šli jsme do jednobrankového vedení, poté jsme však inkasovali čtyřikrát za sebou a o vítězi bylo rozhodnuto. V samotném závěru se nám ještě podařilo upravit výsledek na konečných 3:4, ale hosté vyhráli naprosto zaslouženě.



Další zápas nás čekal na „lesním“ hřišti v Plánici. Zápas jsme začali velice dobře a šli jsme do dvoubrankového vedení. Domáci však ještě před poločasem snížili a ve druhé půli se jim dokonce podařilo vyrovnat. Nakonec se šlo opět do penaltového rozstřelu a dopadlo to jako obvykle – my jsme proměnili jen dvě penalty a Plánice byla úspěšná čtyřikrát.

Za týden hrálo „béčko“ po dlouhé době už na domácím hřišti ve Svěradicích a čekal nás poslední tým tabulky – TJ Žihobce. Soupeř přijel pouze s osmi hráči do pole, a přesto nás v úvodu hodně potrápil. Dokonce šel do vedení, ale postupně mu docházely síly a branek v jeho síti přibývalo. Výsledek 6:2 nakonec byl pro Žihobce ještě milosrdný a pro nás znamenal nejvyšší jarní výhru.

Následující sobotu měla naše rezerva odcestovat do Nýrska, a to na zápas s domácím „béčkem“. Současně hraný zápas A-týmu a spousta omluvenek byly hlavní důvody, proč se na sraz před odjezdem dostavilo pouze 6 hráčů. Tím bylo o osudu zápasu rozhodnuto a tým zůstal doma s tím, že se o peněžitou pokutu podělí rovným dílem hráči a klub.

Poslední zápas sezóny byl na programu v sobotu 15. června a vzhledem k tomu, že ten samý den hrálo doma i „áčko“, byl začátek utkání naplánován už na 11. hodinu. Hostili jsme mužstvo Startu Dešenice, které mělo jedinou motivaci. V případě vítězství by nás v konečné tabulce přeskočilo. A to se nakonec opravdu stalo, ale bohužel takovým způsobem, že to hraničilo s velkou ostudou. Vzhledem k tomu, že ve stejný den hrálo „áčko“ důležitý zápas, byl náš tým většinou složený z hráčů, kteří nenastupují pravidelně a za rezervu hrají jen v případě nedostatku hráčů. První poločas byl z naší strany doslova neokoukatelný a výsledek 1:8 mluví sám o sobě. Ve druhé půli přišlo zlepšení, dokonce jsme ji v poměru 1:0 vyhráli, ale celkové skóre 2:8 je opravdu ostudné.

Konečné 8. místo v tabulce není však vzhledem k problémům s kádrem tak špatné, a tak i B-tým můžeme za účinkování v okresní III. třídě pochválit.

Naši starší žáci se po první jarní nešťastné prohře s týmem Doubravice-Sedlice pokusili za týden složit reparát, a ten byl úspěšný. V duelu s Dražejovem podali zlepšený výkon a zcela zaslouženě vyhráli 3:1. Správně se tak naladili na další zápas, ve kterém hostili tým Žichovic. Toto utkání si opravdu všichni užili, o čemž svědčí i konečný výsledek 10:0. Hráči si s chutí zastříleli a dařilo se zejména Dominiku Heimlichovi, který se blýskl hat-trickem. A protože náš nejmladší tým čekal za týden zápas s předposledním týmem tabulky, Chelčicemi, věřili jsme, že vítězná vlna bude pokračovat. Bohužel se tak nestalo, s tímto celkem jsme pouze remizovali a po střelbě pokutových kopů se radovali hosté.

Podobně dopadli žákové i o týden později, kdy se na hřišti ve Velkém Boru představil složený tým Katovice-Střelské Hoštice. Zápas skončil bez branek, následovaly penalty a úspěšnější byl opět hostující celek. Úspěšnější byl ale hned následující víkend a za povedený výkon s mužstvem Štěkně přibýly do tabulky 3 body za vítězství v poměru 4:1. Na vítězství pomýšleli žáci i za týden, kde hostili Vlenice. Přestože v tomto utkání vedli již o 3 branky, soupeři se nakonec podařilo vyrovnat a na řadu přišly pokutové kopy. V těch se mládež, podobně jako mužům, nevedlo, a tak doma zůstal pouze jeden bod.

První červnovou sobotu přijel do Svěradic vedoucí tým soutěže, Sedlec, a potvrdil svoji vysokou kvalitu. Rozjeli svůj brankostroj a v průběhu zápasu vedli už 7:0, našim se podařilo alespoň v závěru vstřelit čestný gól. Úplně poslední duel sezóny se odehrál za týden a byl opět náročný, protože soupeřem byl druhý tým tabulky, Sousedovice. První půle byla hodně vyrovnaná a padla pouze jedna branka, kterou dali žáci hostujícího celku. Druhý poločas už Sousedovice dominovaly a odvezli si 3 body za vítězství v poměru 4:1.

V konečné tabulce tak našim žákům patří 6. místo a určitě jim patří velká pochvala za dobrou reprezentaci.

vdu

VÝZNAMNÁ VÝROČÍ

Mistrovství světa v hokeji 1969 – Stockholm

Na hokejové mistrovství světa v roce 1969, které uspořádal Stockholm, se nedá zapomenout. V březnu 1969 porazili naši hokejisté na mistrovství světa ve Stockholmu dvakrát během jednoho týdne Sovětský svaz. Lidé v Československu to brali jako pomstu za okupaci v srpnu 1968, vyšli do ulic a bouřlivě oslavovali.

Samotná atmosféra tohoto šampionátu se vyostřovala, ještě než začalo. Bylo jasné, o co v soubojích československých a sovětských hokejistů půjde. První zápas jsme vyhráli 2:0, když branky vstřelili fenomenální obránce Jan Suchý a tehdejší kapitán Josef Černý. Po skončení duelu a státní hymně nepodali naši hokejisté poraženým „Rusákům“ ruce, což byla připravená akce, na které se dohodli ještě před zápasem. Trenér Pitner to velice vtipně okomentoval slovy: „U nás je zvykem, že poražený přichází blahopřát vítězi, a ne naopak.“ Po tomto vítězství se republikou přehnala první vlna nadšení. Lidé to brali jako symbolickou odvetu za potlačení Pražského jara.

Za týden došlo k odvetě a po jejím skončení znovu propukla velká československá radost. V první třetině jsme skórovali dvakrát, když se trefili Jiří Holík a Václav Nedomanský. Ve druhé však náš soupeř srovnal a začínalo se od začátku. V závěrečné části jsme však šli znovu do dvoubrankového vedení, když se trefili Josef Horešovský a Jaroslav Holík. V závěru sice Sověti výsledek korigovali, ale vyrovnat se jim už nepodařilo. I pro tento zápas si naši někteří hráči připravili malou provokaci, když si přelepili komunistickou hvězdu ve státním znaku leukoplasty. Těmi pěti statečnými byli bratři Holíkové, Vlado Dzurila, Jan Suchý a Jan „Gusta“ Havel. Po příjezdu domů pak byli předvoláni k výsledkům a museli přelepení hvězdy zdůvodňovat. Měli připravenou jednoduchou výmluvu, leukoplasty zpevňovali roztržený dres. Naštěstí tehdejší komunistická moc nenašla odvahu potrestat hokejisty jako v březnu 1950.

Po druhém zápase propukly v celém Československu obrovské oslavy a úplně největší pak proběhly v Praze, kde vyšlo do ulic 150 000 lidí. A právě v Praze došlo k největšímu konfliktu, který pak měl politickou dohru v podobě odstoupení Alexandra Dubčeka a nástupu Gustáva Husáka. Vše se odehrálo před kanceláří sovětské letecké společnosti Aeroflot, kde někteří demonstranti házeli dlažební kostky do výlohy a následně vnikli i dovnitř a celou kancelář vyplnili a zdemolovali. Celou tuto akci zorganizovala StB, která před kancelář v předstihu navozila kostky, a její příslušníci



21. března – ČSSR – SSSR	2:0
28. března – ČSSR – SSSR	4:3

pak první začali kostky vrhat, čímž vyprovokovali dav k nekontrolovatelnému jednání. Následovaly represe a rozjela se zrůdná normalizace.

Za jedinou větu byla z televize „odejita“ tehdy velice populární hlasatelka Milena Vostřáková. Po skončení druhého zápasu pronesla: „Normálně piji urologický čaj – ale dnes připijím vínem našim hokejistům, protože jde o vítězství nejen sportovní, ale i morální.“

V konečné tabulce mistrovství světa jsme skončili na 3. místě, když první tři mužstva měla shodný počet bodů a ve prospěch druhých Švédů a vítězných Rusů rozhodovalo lepší skóre. V posledním zápase jsme nastoupili proti domácím Švédům a k zisku titulu světového šampiona nám stačilo remizovat. V první třetině jsme inkasovali nešťastnou branku, a i když po celý zbytek utkání jsme měli místy až drtivý tlak, švédský brankář Leif Holmqvist podal vynikající výkon a i s velkou dávkou štěstí udržel nulu. Celý národ však bral toto mistrovství jako velké vítězství, vždyť jsme dvakrát porazili naše okupanty a **celá republika byla oblepena vtipnými hláškami a hesly: „V srpnu vy – dneska my!“ nebo „Vy nám tanky, my vám branky“, dále „My se Rusů nebojíme, v hokeji je porazíme a srpen jim oplatíme“ a také „Nevadí, že není zlato, ty dva pátky stály za to“.**

Tento šampionát si lidé v Československu dlouho připomínali a až do roku 1989 byly všechny souboje s tehdejší „sovětskou sbornou“ hodně vyhecované. Z každého našeho dílčího vítězství jsme měli obrovskou radost a považovali to za takovou malou satisfakci za vojenskou okupaci. **vdů**

Vzpomínky legionářovy 3



Autor vzpomínek je učitel KAREL BOUŠE, rodák ze mlýna v Horažďovické Lhotě (dnes Št'astných) a později ředitel Habermanovy školy v Plzni. Ve svých vzpomínkách popisuje svůj život v rakouské armádě, v srbském zajetí, ústup Albánií, život na Asinatře, ve francouzském zajetí a život v legiích.

ÚSTUP ALBÁNIÍ

Dne 17. října, rozloučiv se se všemi známými Srby, nastoupil jsem onu trnitou cestu směrem ku Kragujevac. Tam již byl čilý ruch s vyklizováním města a hned druhý den ráno jsme uháněli do Vrnačské Bani. To je město lázeňské a krásné. Musili jsme odtud ještě s večerem odejti, poněvadž Rakušáci postupovali velmi rychle. Cestou potkali jsme krále s družinou, kteří také utíkali. Dostali jsme se do města Krušavace, kde nám Srbové dali mouku a za hodinu jsme opět uháněli dále. Z mouky jsme si dělali placky, anebo beze všech příprav i bez soli ve vodě rozvářeli. Placky jsme pekli docela primitivním způsobem. Udělali jsme oheň, připravili těsto na mantlu, roztřepali na placku, kterou jsme zahrabali do popele.

Prošli jsme Prištinou, Kosovým polem a bojištěm z války srbsko-turecké, dostali jsme se do Prizrenu. Až sem nám cesta šla, ač spali jsme pod širým nebem a bez pokrývek. Byli jsme cestou i veselí a zpívali jsme si do pochodu. Teprve od Prizrenu nastala pro nás pravá cesta křížová.

Skoro všem došly skrovné zásoby peněz, a kteří je měli, málo si za ně koupili. Arnauti nechťeli papírových peněz, leda jen drobné a dávali za

ně sotva třetinu jejich hodnoty. A tak vyměňovali jsme i věci za potraviny. Mnozí z hladu prodali i svoje boty a šli bosí. Snad všichni to zaplatili smrtí.

V Prizrenu dostali jsme půl bochníčku chleba na cestu do Debaru, která trvala nejlepšímu chodci 5 dní a vedla po neschůdných, horských pěšinách. Po celou tu cestu přšelo a padal sníh. Abychom večer mohli rozdělat oheň, osušovali jsme napřed listí dechem, aby se vzňalo od zápalky. Přespávali jsme na holé a přimrzající zemi, hůře jak tuláci. Slézali jsme se k ohni druh ke druhu, abychom se alespoň trochu ohřáli. Hladem a zimou se naše řady tenčily a chladné listopadové noci byly jedinými svědky našeho utrpení. Jak vzpomínali jsme tu na domov, jak přáli jsme si míti v něm ten nejhorší kouteček v chlévě nebo pod kůlnou, s jakou dychtivostí bychom sáhli po tvrdé kůrce chleba a smetali chlebové drobký.

Po dvoudenní cestě z Debaru dostali jsme se to městečka Strugy u jezera Ochridského. Spali jsme tu tři dny a k jídlu tu nebylo ničeho. Ze Strugy přišli jsme do horské vesničky Čukusu. Když druhého dne chtěli jsme pokračovati v cestě, zastavili nás srbsí strážarové se slovy: „Zůstanete na svých místech,

možná, že po třech dnech půjdete dále, možná, že vůbec neodejdete.“ Všech se nás zmocnila hrůza. Byli jsme hladoví, a přiblížil-li se někdo k arnautské vesnici, stříleli po něm. Donuceni hladem šli jsme s kamarádem prodati Arnautům tři košile. Dávali nám za ně tři kukuřičné klasy. Když jsme chtěli více, namířili na nás muži pušky a ženy vytasily nože a nám nezbylo, nežli rychle utéci.

V Čukusu pobýli jsme tři dny. První den přšelo, jen se lilo, druhý den padal sníh a třetí den umrzlo jako cín. Myslili jsme, že zde musíme všichni zmrznouti. Proslýchaly se i zprávy, že zde budeme postříleni, protože Srbové nemají pro nás potravu.

Přes Albánii šel jsem s pěti kamarády. Koupili jsme si dvě oka fazol, tj. něco přes dvě kila. Denně, a to vždy ráno, v poledne a večer, napočítali jsme každému do šálku pět fazol, které jsme uvařili v neslané vodě. To bylo naše jídlo asi na jeden a půl měsíce.

Z Čukusu jsme táhli jako stádo plaché zvěře, jako rota proklatců, němí a mlčenliví, po skalnatých a zasněžených výšinách v prudkém větru. Oči měli jsme zanícené a rozbolavělé od dýmu při topení mokřým dřívím, byli jsme již rozedraní, špinaví, zarostlí fousy a vlasy, v zchátralé

HORAŽDOVICKO

obuvi, mnozí již bosí. Na noc shluklo se nás asi dvacet a zahřívali jsme své promrzlé údy kolem pracně rozdělaného ohně. Žhavý popel se pak rozhrnul a na něm jsme přespali. Hůře bylo, nepodařilo se nám ohně zapáliti. Na cestě přicházeli jsme na celé skupiny mrtvých. Po dnes se dívám, jak mohli jsme mnozí toto hrozné putování přestáti.

Konečně se nám ulevilo, když jsme slezli do údolí Černého Drinu, kde již i olivy rostly. S večerem vešli jsme do města Elbasanu, kde jsme první noc přespali na hřbitově. Druhého dne vyhledala si naše parta nocleh v turecké mešitě. Libovali jsme si, všude samý koberec, a pantofle v předsíni se nám taky velmi dobře hodily. Ráno nás čekalo nemilé probuzení. Hlouček Turků nás vyhnal a každému svou holí nějakou uštědřil. Proto jsme v příštích nocích svého pobytu v Elbasanu vzali za své útočiště opět místo na hřbitově.

Z Elbasanu jsme putovali fíkovými a kaštanovými háji k městu Tiranu. Přešli jsme rozvodněnou řeku s vodou ledovou a několik potoků. V Tiranu jsme pobýli dva dni a slyšeli jsme odsud střelbu děl. To bombardovali rakouské ponorky přístavní město Drač. Z Tiranu do Drače to bylo 40 km pěknou silnicí, a proto s chutí a veselejší myslí dali jsme se k Drači v naději, že již bude konec našeho utrpení. Ale přepočítali jsme se. Asi hodinu před Dračí byli jsme nuceni uhnouti směrem na Valonu, neboť pro bombardování Drače bylo tam znemožněno naše nalodění.

S očima krvavými a celí zoufalí jsme vzhlíželi k Drači, místu naší touhy, naděje a záchrany, ale marně. Šlo se dále bez jídla a naděje. Mrazy a zima již nás tak nehubily, ale hlad nás mořil čím dále tím více. Jedli jsme vše, co jen žaludek mohl

snést, psy, želvy, trávu, zdechlíny, bodlák i kukuřici z oslího trusu jsme vybírali. Sam nosil jsem 14 dní zadní čtvrt' psa, kterého jsme náhodou chytili a čtyři se o něj rozdělili. Vařil jsem si z něho polévku a šetřil jsem i kostmi, jež jsem roztloukal kámenem. A jak mi polévka chutnala!

Šli jsme již jak stádo šilenců a mřeli houfem. Padl jeden, dva, tři skočili a dělili se o jeho cáry. Nastaly nám časy přímo zoufalé. Nebylo peněz, nebylo již co prodati. Životem jsme si nebyli jisti ani před Arnauty, nýbrž ani před samými zajatci,

plavaly mrtvolý. Úmrtnost zde byla tak veliká, že za tři dny bylo naše tábořiště poseté mrtvolami. Pršelo denně. Celé dni a noci proseděli jsme na zemi ve vodě s hlavami smutně sklopenými. Všech zmocňovala se hrůza a zoufalství. Promoučen na kůži odvážil jsem se ještě s pěti jinými k blízké arnautské vesnici a tam zahrabali jsme se do ovčího hnoje, abychom uschli. Museli jsme ovšem dávat velíký pozor, aby nás Arnauti neviděli, neboť ihned stříleli, jakmile viděli zajatce blížit se k vesnici.

Donuceni hladem šli jsme s kamarádem prodati Arnautům tři košile. Dávali nám za ně tři kukuřičné klasy. Když jsme chtěli více, namířili na nás muži pušky a ženy vytasily nože a nám nezbylo, nežli rychle utéci.

kteří z hladu a touhy po zachování sebe sama dopouštěli se nejen krádeží, ale i vražd. Kraj zde byl pustý, prázdný, rašelinovitý a plný močálů. Stalo se, že jsme šli plných 6 hodin močalem, někde až po pás hlubokým. I tam našlo mnoho zajatců svůj hrob.

Konečně po velikých útrapách dostal jsem se k říčce Vojusa, na jejímž protějším břehu bylo již vojsko italské, jež nás mělo převzít. Ale ještě 11 dní bylo mi tu čekati, než tak se stalo. Byli jsme již jen živoucí mrtvolý. Denně nám dávali Italové tři lžičky fazolové mouky, kterou jsme jedli syrovou a neslanou, poněvadž nebylo ji na čem uvařit. Zapíjeli jsme ji vodou z řeky, kde

Zde dostoupil hlad a utrpení našeho vrcholu. Prosívalo se mezi námi, že zoufalci jedli už i mrtvolý. Trpěli jsme nejen my, ale i srbské vojsko, které s námi bylo na ústupu, i srbsští stražarové, kteří šli s námi.

Právě na Štědrý den jsem byl konečně převzat Italy. Cítil jsem se z toho šťastným a zableskla se mi jiskérka naděje, že přece zubaté uniknu. Říkal jsem si, že si lepšího Ježíška nepřejí. I nastupování do italských pramic neobešlo se bez hrozných výjevů zoufalosti. Jako rozeštvaná zvěř skákali mnozí do vln a chytali se pramic nebo i lana nataženého přes řeku, jen aby dříve byli na druhé straně, kde každý viděl svou spásu. Mnozí to opět zaplatili životem. ►

HORAŽĎOVICKO / DOPRAVNÍ INFORMACE

V italském táboře dostali jsme teplý oběd, bylo to první teplé jídlo po dvou a půl měsících. Druhý den odváděli nás k Valoně. Ani ti nejvíce slabí a nemocní nedali se zdržeti zpět před poslední a poměrně již krátkou cestou. Každý napínal své poslední síly. A přece ani tu mnozí již cíle nedošli...

Před Valou potkali jsme oddíl italského horského dělostřelectva. Házeli nám z povzdálí chleba, poněvadž se nás štítily. Byli jsme špinaví, zarostlí, roztrhaní a všichni nemocní. A po dvouapůlměsíčních útrapách jako tlupa polonahých žebráků a umírajících kostlivců vešli jsme do Valony. Za celou tu dobu cesty dostali jsme od Srbů pět bochníků chleba po 700 g, 3 šálky mouky a jeden a půl bramboru.

Na sv. Štěpána nalodili nás na velikou loď Indiána a s večerem jsme se hnuli z Valony. Bylo nás asi 4000. Strava na lodi byla dobrá, ale pro naše vyhladovělé žaludky nestačila. Na deset mužů byla jen jedna mísa jídla. Proto se o jídlo sváděli přímo boje, rvačky byly na denním pořádku a Italové byli proti tak živelným výbuchům bezmocnými. Ukázaly se i následky. Na lodi bylo plno zvrácené stravy, výkalů, vši jako mravenců, objevila se strašlivá nemoc, cholera, která řádila tak hrozně, že denně mřelo na 200 lidí. Házeli je do vln jako pytle obilí. Stál jsem denně po dobu plavby ve dne v noci ve výkalech, někdy až po kolena, a byl jsem svědkem odporných a hrůzných scén, jež těžko lze popisovat. Dne 31. prosince 1915 k večeru zastavila loď u malého ostrůvku a počali jsme vystupovati.

Horažďovický obzor 1936, zpracoval Václav Strolený

(Pokračování příště)

Integrovaná doprava Plzeňska



Od 1. 7. 2018 byla Integrovaná doprava Plzeňska rozšířena do celého kraje. Znamená to, že cestující mohou jezdit na jeden nosič – Plzeňskou kartu, kterou vydává mj. Městský úřad v Horažďovicích – po celém kraji veřejnou dopravou (vlak i bus). Celé Horažďovicko spadá do zóny 052 (vedle Horažďovic i Svěradice společně s Velkým Borem, Hradešicemi, Velkými Hydčicemi a všemi ostatními menšími obcemi uvnitř tohoto „obvodu“). Co to znamená pro cestující např. do Horažďovic? Pokud jezdíte do Horažďovic denně autobusem, můžete si nabít

časové předplatné na Plzeňskou kartu.

Jak předplatné nabít? Bez ohledu na vaši banku se předplatné nabíjí v bankomatu České spořitelny. Vyberete vnější zónu 052, příslušnou tarifní kategorii a předplatné nabijete na Plzeňskou kartu. Ne všechny autobusy ČSAD jsou vybaveny čtečkou Plzeňských karet. Pro tento případ si ponechte doklad o zaplacení, kterým se prokážete u řidiče.

Pozor: Chanovice nebo Pačejov jsou již jiná zóna: 051. Pokud byste chtěli pravidelné cesty do Horažďovic kombinovat i s cestami do těchto obcí, musíte mít nabitě obě zóny! Výsledná cena předplatného se pak násobí počtem zón!

V případě nejasností nebo pro další informace můžete využít email:

dusek.112@seznam.cz.

Václav Dušek ml.

Cena za pořízení Plzeňské karty je 170 Kč.

Ceny předplatného (v Kč)	měsíční	čtvrtletní	půlroční	roční
Dítě do 15 let	87	247	435	750
Student 15-26 let	87	247	435	750
Základní jízdné	350	990	1 742	3 002
Důchodce do 65 let	175	495	871	1 501
Důchodce nad 65 let	87	247	435	750

ODPADY

Odpadové hospodářství v roce 2018

Obce a města hrají klíčovou roli při nakládání s odpadem, který v jejich katastru produkují domácnosti. Každá obec musí stanovit, jak se v obci budou likvidovat směsné a nebezpečné odpady, jak třídit papír, plasty, sklo, zda se budou třídit či kompostovat rostlinné bioodpady. V České republice máme zatím výrazně vyšší produkci směsného odpadu než třeba v Rakousku či Německu. Do budoucna bude skládkování odpadu v Evropě postupně omezováno a to povede k růstu cen za vývoz popelnic.

Produkce odpadů v tunách	
papír	1,174
plasty	2,804
sklo	2,926
nebezpečný odpad	0,847
objemný odpad	26,080
oděvy	1,166
biologicky rozložitelný odpad	27,916
směsný komunální odpad	63,922
vyřazené elektrospotřebiče	1,200
Celkem	128,035

Obec Svěradice vybírá poplatek „za popelnici“ podle Obecně závazné vyhlášky o místním poplatku za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů, a to ve výši 400,- za osobu, která má v obci trvalý pobyt nebo za osobu, která na území obce vlastní stavbu určenou k rekreaci nebo rodinný dům trvale neobydlený.

Největší množství odpadu skončí v popelnicích, likvidace směsného komunálního odpadu je nejvýznamnější nákladovou položkou v systému odpadového hospodářství.

Víte, že...

...jedna tuna recyklovaného papíru může

ušetřit 1 850 kg dřeva a 109 000 litrů čisté vody?

...50 kg sběrového papíru může nahradit jeden strom dlouhý 8 m o průměru 14 cm?

...jedna tuna vytríděných plastů v nestlačeném stavu ušetří 20 m³ prostoru na skládce?

V uplynulém roce občané naší obce vyprodukovali celkem 128 tun odpadu.

Likvidaci komunálního odpadu platíme svozové firmě za vydanou známku na popelnici, není tedy rozhodující, zda ji naplníte a připravíte k odvozu. Odvoz kontejnerů na papír, sklo, plasty a bioodpad platíme za výklop a cena je pevně stanovená. Svoz velkoobjemového a nebezpečného odpadu se uskutečňuje dvakrát do roka a obci je vyúčtováno skutečné množství podle váhy. Zdarma jsou vyváženy kontejnery na textil a vyřazené elektrospotřebiče. Informace o množství vytríděného odpadu se odesílá firmě EKO-KOM, ta nám vyplácí odměnu za zpětný odběr a využití odpadů z obalů.

Za likvidaci odpadů jsme v loňském roce uhradili téměř 452 000 Kč, příjmy byly 173 000 Kč, obec tedy z rozpočtu doplácí 279 000 Kč.

Má to smysl, tříd'te odpad! Děkuje těm občanům, kteří již vzorně odpad třídí.

Jindřiška Doláková

Náklady v roce 2018	Kč	Příjmy v roce 2018	Kč
za odvoz popelnic	305 939,00	místní poplatek	144 966,00
za odvoz kontejnerů na tříděný sběr	56 948,00	za zpětný odběr obalů a elektro	28 228,00
za odvoz bioodpadu	32 118,00	Příjmy celkem	173 194,00
za odvoz nebezpečného odpadu	16 940,00		
za likvidaci velkoobj. odpadu	40 038,00		
Náklady celkem	451 983,00		

USNESENÍ

Usnesení z 6. zasedání zastupitelstva obce Svěradice dne 18. 6. 2019

Zastupitelstvo obce Svěradice:

1. **schvaluje** program 6. zasedání ZO;
2. **volí** návrhovou komisi: Vlčková Blanka a Němec Petr;
3. **určuje** ověřovatele zápisu: Klas Pavel a Valach Tomáš;
4. **schvaluje** zápis a plnění usnesení z 5. zasedání ZO ze dne 23. 05. 2019;
5. v záležitosti přijetí bankovního úvěru:
 - a) **revokuje** usnesení č. 5 z 5. zasedání zastupitelstva obce ze dne 23. 5. 2019,
 - b) **schvaluje** přijetí bankovního úvěru od České spořitelny, a. s., a to na základě nejvýhodnější nabídky ve zkráceném výběrovém řízení,
 - c) **schvaluje** uzavření smlouvy o přijetí úvěru mezi obcí Svěradice a Českou spořitelnou, a. s.;
6. **schvaluje** rozpočtové opatření č. 3 na r. 2019 a současně **bere na vědomí** rozpočtové opatření č. 2 na r. 2019;
7. v záležitosti rozpočtu obce:
 - a) uzavírá projednání závěrečného účtu obce k 31. 12. 2018 vyjádřením **souhlasu** s celoročním hospodařením, a to bez výhrad,
 - b) **bere na vědomí** „Zprávu o výsledku přezkoumání hospodaření obce za rok 2018“ zpracovanou firmou DAKAN, se sídlem Pod Dubovkou 9, 301 00 Plzeň,
 - c) v souladu s § 84 odst. 2 písm. b) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, ve znění pozdějších předpisů, **schvaluje** účetní uzávěrku obce Svěradice sestavenou k 31. 12. 2018;
8. **projednalo** protokol o jednání hodnotící komise veřejné zakázky malého rozsahu s názvem „Veřejné osvětlení Svěradice“ a **rozhodlo** o výběru nejvhodnější nabídky uchazeče STEMONT JS, s. r. o., Hřbitovní 281, 346 01 Horšovský Týn, s nabídkovou cenou 2 625 305,97 Kč bez DPH a **schvaluje** uzavření příslušné smlouvy o dílo na realizaci tohoto projektu s firmou STEMONT JS, s. r. o., Hřbitovní 281, 346 01 Horšovský Týn;
9. **schvaluje** „Plán financování obnovy vodovodů a kanalizací na období 2019 až 2028“;
10. v záležitosti prodeje části pozemku p. č. 2792/3 v k. ú. Svěradice (2 m²):
 - a) **revokuje** usnesení č. 4 ze 4. zasedání ZO ze dne 21. 6. 2007, dále usnesení č. 7. z 12. zasedání ZO ze dne 23. 10. 2008 a usnesení č. 12. ze 17. zasedání ZO ze dne 19. 6. 2009,
 - b) **schvaluje** prodej části parcely p. č. 2792/3 v rozsahu cca 2 m² panu Jakubu Eliášovi, Svěradice 46, 341 01 Horažďovice, za celkovou cenu 500 Kč;
11. na základě žádosti AUTOMOTO KLUBu Pačejov v AČR **souhlasí** s objížděnkou Komušín – Svěradice – Babín – Horažďovice – Horažďovice předměstí a opačně z důvodu uzavírky silnice II/139 Komušín – Horažďovice předměstí a opačně v termínu sobota 27. července 2019;
12. **schvaluje** uzavření smlouvy s auditorem Ing. Davidem Vičarem se sídlem Pod Dubovkou 9, 301 00 Plzeň, o vykonání přezkoumání hospodaření obce za r. 2019 za cenu 17 500 Kč bez DPH plus náklady za dopravu ve výši 10,- Kč/km;
13. **schvaluje** odkoupení pozemku p. č. 3186 (lesní pozemek) v k. ú. Svěradice o výměře 572 m² od vlastníků Aleny Adámkové, bytem U Radnice 819, 340 22 Nýrsko, a Jana Vlín, bytem Nové Lány 4, 391 75 Malšice, za celkovou cenu 1 Kč a současně **schvaluje** příslušnou kupní smlouvu;
14. **schvaluje** návrh smlouvy o smlouvě budoucí na zřízení služebnosti pro NN přípojku vč. instalace nového el. pilíře na pozemku p. č. 2792/10 v k. ú. Svěradice mezi obcí Svěradice a firmou Česká telekomunikační infrastruktura, a. s., se sídlem Olšanská 2681/6, 130 00 Praha 3;
15. **bere na vědomí** žádost p. Jana Kozáka, bytem Svěradice č. p. 115, o přemístění lampy veřejného osvětlení před jejich domem.

INFORMACE Z OBCE / OBECNÍHO ÚŘADU

POKLÁDKA NN VEDENÍ DO ZEMĚ + NOVÉ VEŘEJNÉ OSVĚTLENÍ

V nejbližší době začnou v obci zemní práce a před vašimi domy se můžou v nejbližší době objevit výkopy, které budou nějakou dobu omezovat přístupy na vaše pozemky. Jme v neustálém kontaktu s realizační firmou STEMONT JS, s. r. o., a budeme vás průběžně a v dostatečném předstihu informovat, kdy a v jaké oblasti budou výkopy probíhat. Zatím podle posledních zpráv by měly být práce zahájeny začátkem měsíce července a první výkopové práce začnou před „pavlačovým domem“ č. p. E8 a bude se pokračovat kolem popisného čísla č. 4 (Duhanovi) a č. 84 (pí. Kopáčková). Jakmile se budou termíny konkretizovat, budeme vše upřesňovat.

SBĚRNÁ MÍSTA A JAKÝ MATERIÁL TAM UKLÁDAT

Vzhledem k tomu, že máme dvě sběrná místa na třídění odpad a kontejnery na nich umístěné jsou popsány, dalo by se předpokládat, že občané vědí, kam co nosit a co do každé sběrné nádoby patří za surovinu. Bohužel skutečnost je jiná a často můžeme vidět, že u kontejnerů leží materiál, který tam nemá co dělat a patří do velkoobjemového či nebezpečného odpadu. Na našich sběrných místech je možné ukládat pouze papír, plasty a sklo! Jen těžko se dá pochopit, proč se u nádob povalují záchodové mísy, umyvadla, koberce, bojler, kbelíky od barev, kovové předměty a spousta a spousta dalších předmětů, které patří úplně jinam. Co vede občany (občana), kteří opřou o zvonovou nádobu určenou na drobné sklo obrovské tabule skla, a to několik dní poté, co v naší obci proběhl sběr velkoobjemového odpadu! Za jedno je to obrovsky nebezpečné, protože se může někdo vážně zranit, a za druhé je problém v tom, že svozová firma tyto velké tabule neodveze a nechá je tam ležet. Je tak těžké pochopit, že do zvonů na sklo patří jen materiály, které tam lze vstupním otvorem vhodit?

Svozy velkoobjemového a nebezpečného odpadu organizujeme již delší dobu dvakrát za rok, tak snad není takový problém ty předměty si doma cca 5–6 měsíců ponechat a pak je v daný termín navštívit na určené místo, kde budou naloženy a odvezeny. Drtivá většina našich občanů třídí odpady poctivě a ví kam co ukládat. A těch několik jedinců, kterým třídění nic neříká, prosíme, aby se snažili o totéž a nepřidělávali nám tak starosti a práci navíc.

Ještě na jeden nešvar je třeba upozornit! V kontejnerech na plast nacházíme různé předměty, které tam nepatří a to samé v nádobách na papír. Proto vás prosíme, do žlutých kontejnerů vhazujte pouze plast a do modrých patří jen a jen papír!

OBČERSTVENÍ NA HŘIŠTI KONTRA HOSPODA U TURKŮ

Již déle než měsíc je otevřeno občerstvení na hřišti, které provozuje p. Pavel Boček, jenž zvítězil v řádném výběrovém řízení, a to z toho důvodu, že podle většiny zastupitelů nabídl nejlepší podmínky ze všech přihlášených kandidátů (zvítězil v tajné volbě!). Byla s ním uzavřena řádná smlouva o pronájmu, která přesně specifikuje, kdy může být občerstvení na hřišti otevřeno. A jeden z hlavních důvodů, proč tuto specifikaci smlouva obsahuje, je ten, aby nevznikla přímá konkurence místní hospodě U Turků. Přesto se tady v obci šíří fámy, že je na hřišti otevřeno každý den a že se tam svítí do 23:00 hodin. NENÍ TO PRAVDA! Prosíme tímto občany, než začnou podobné fámy rozšiřovat, ať si vše nejdříve ověří a nešíří dezinformace.



Zbytečně to vyvolává zlou krev. To, že návštěvníci fotbalu a samotní fotbalisté zůstanou po zápase sedět na hřišti, je v pořádku, to se děje na všech stadionech po každém utkání. Ti, kterým se to líbit nebude, popřípadě jim nebude chutnat pivo, se můžou přesunout do místní hospody na návsi. A ti, co na fotbal nechodí, tak si určitě rádi zajdou na pivo tamtéž, protože tam je v době konání fotbalů také otevřeno. Na hřišti je a bude vždy otevřeno pouze v době tréninků a při zápasech, tak je postavená smlouva a v případě jejího nedodržování může dojít k různým sankcím a nakonec i k vypovězení smlouvy. Na základě rozhodnutí zastupitelstva obce je umožněno na hřišti rovněž pořádat akce, jako jsou např. různé oslavy narozenin, výročí, „štanda“, „dokopně“ apod., ale vždy jen s povolením majitele objektu, tj. obce Svěradice. Není v našem zájmu obírat místní hospodu o zákazníky, to bychom byli sami proti sobě. Vždyť všichni víme, jak těžké je sehnat někoho, kdo by chtěl tyto instituce provozovat. Pro příklad nemusíme chodit daleko, v nedalekých Chanovicích shánějí provozovatele hospody a kulturního domu již několik let a stále bezvýsledně. Naopak, chtěli bychom docílit toho, aby naše pohostinství návštěvníky přitahovalo a vytvořilo takové podmínky, aby ho lidé sami vyhledávali. O kvalitu služeb, nabízeného sortimentu a přístupu k zákazníkům jde vždy v první řadě. Na závěr je třeba zodpovědně říci, že občerstvení na hřišti má svůj smysl, svoje jasné dané podmínky a není jeho cílem připravit hospodu o zákazníky.

Mnoho věcí se dá vyřešit ke spokojenosti většiny občanů, ale aby byli spojeni všichni, to se zatím nepovedlo nikde na světě a žádný zázračný lék na to prostě neexistuje.

KULTURNÍ A SPORTOVNÍ AKCE



SVĚRADICE

pátek 23. srpna – neděle 25. srpna

BARTOLOMĚJSKÁ POUŤ

pátek 23. srpna

- 18:00 hod. – **ČALOUN TEAM – HEROUT TEAM**
 - tradiční fotbalový zápas na počest dvou legend svěradického fotbalu
 20:00 hod. – **kapela WAGABUND**
 - vystoupení známé regionální kapely ze Štáhlav
 ■ fotbalový areál, Svěradice

sobota 24. srpna

- 17:00 hod. – **mistrovský zápas okresní III. třídy**
 ■ fotbalový areál Svěradice
 20:00 hod. – **POUŤOVÁ ZÁBAVA**
 - k tanci a poslechu hraje kapela MELODION
 ■ KD, Svěradice

neděle 25. srpna

- 09:30 hod. – **MŠE SVATÁ**
 ■ kaple sv. Bartoloměje
 10:00 – 16:00 hod. – **VÝSTAVA KRESEB A OBRAZŮ**
 ■ vestibul KD Svěradice
 16:00 hod. – **mistrovský zápas krajské 1. A třídy**
 ■ fotbalový areál, Svěradice



CHANOVICE

sobota 6. července

- 09:45 hod. – **DEN ŘEMESEL** – přehlídka řemeslných dovedností Plzeňského kraje
 - tradiční řemesla (cca 70 oborů), vystoupení hudebníků, šermířů, loutkoherců, tradiční kuchyně
 ■ zámek areál a skanzen, Chanovice

sobota 13. července

- 18:00 hod. – **KUBELÍKOVO TRIO**
 - koncert významného hudebního tělesa – klasická hudba
 ■ zámek areál, Chanovice

sobota 20. července

13:00 hod. – **Memoriál Františka Pavlovského a Josefa Smitky**

- fotbalový turnaj mužstev TJ Pfeifer Chanovice a FK Svěradice spojený s přátelským setkáním
 ■ sportovní areál, Chanovice

sobota 27. července

13:00 hod. – **Memoriál L. Duchoně – hasičská soutěž**

- následuje veselice s hudbou
 ■ cvičiště, Defurovy Lažany

pátek 9. srpna

- 18:00 hod. – **ŠVEJK BAND** – písničky z hospůdek a kabeletů 20. století
 - „hašlerky“, kuplety, staropražské a lidové písně a také songy z počátků českého trampingu

sobota 17. srpna

- 25 let budování chanovického skanzenu** – souhrn čtvrtstoletí skanzenu (výstava potrvá do 8. 9. 2019)
 ■ zámek areál, Chanovice

pátek 30. srpna

- 18:00 hod. – **koncert Musical Friendship** – moderní skladby v úpravě pro housle, kytaru a klavír v podání mladých hudebníků
 ■ zámek areál, Chanovice



HORAŽĎOVICE

pátek 5. července

- 19:00 hod. – **ŠEVČÍKOVY HUDEBNÍ VEČERY** – Impressions – Vilém Veverka – hoboje, K. Englichová – harfa
 ■ velký sál zámku

pátek 26. července

- večer – **INVELT RALLY PAČEJOV** – předstartovní show s doprovodným programem a ohňostrojem
 ■ Mírové náměstí, Horažďovice

sobota 17. srpna – neděle 18. srpna

- celý víkend – **MARIÁNSKÁ POUŤ**
 - pouťové atrakce, bohatý pouťový program
 ■ tržička

NAŠE VESNICE
Svěradice

Vydává obecní úřad ve Svěradicích.

K tisku připravuje redakční rada ve složení:

šéfredaktor: Václav Dušek

redaktoři: Blanka Vlčková, Petr Löffelmann

spolupráce: Ing. Andrea Cejnarová, Ph.D. (editace),

Mgr. Petr Jechort (jazyková korektura), Jindřiška Doláková,

Ing. Marie Šulcová, Václav Strolený, Josef Smitka ml.

tisk: SV, spol. s r. o., počet výtisků: 200 ks; neprodejné